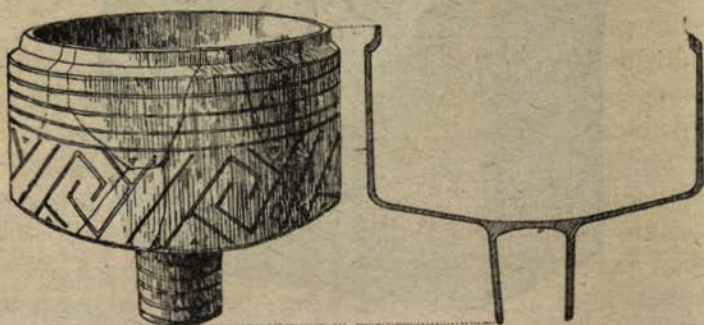

мазани съ прѣстъ и слама. Жилището нѣмало нито врата, нито коминъ. Въ него се влизало презъ дупка. Тѣзи жилища не били трайни, тѣ се разрушавали лесно и населението строило на близо друго жилище. Селищнитѣ могили, които се срѣщатъ сравнително по-рѣдко у насъ — всичко 120, представляватъ цѣла мина отъ сѣчива и сждове на човѣка отъ тази далечна епоха. Макаръ и да не е знаялъ писмото, човѣкъ по това време достигналъ голѣмо умѣние и сръчностъ въ много

Глиненъ сждъ намѣренъ въ плоска (селищна) могила.

работи. Сега той дава по-хубава форма на своитѣ сждове, украсява ги съ линии и ги боядисва, има рѣчна мелница, знае да прави малки идоли и т. н. Съ време, тѣзи селища били напуснати, върху тѣхъ израстнала растителностъ, която не позволила да се разрушава повече селището. Благодарение на това, следъ цѣли четири хиляди години за насъ сж запазени непожтнати сждоветѣ и другитѣ предмети на тогавашния човѣкъ. По тѣхъ узнаваме пжтя, по който се развивалъ човѣка и какви животни сж сжществували нѣкога у насъ, затова зна-